

Bozsenik Béla

(Nyírbátor, 1861. március 26-?)

Középiskolai tanulmányait Szatmáron, az egyetemet Budapesten végezte. Tanári oklevelet szerzett. 1883 és 1920 között Besztercebányán, Lugoson, Újvidéken és Nagybányán tanított. 1920-ban a románok kitoloncolták, ekkor került Kisvárdára, ahol nyugdíjazásáig tanított.

Fiatalkorától rendszeresen írt cikkeket és tanulmányokat a korabeli lapokba (Besztercebánya és Vidéke, Felvidéki Híradó, Nagybánya és Vidéke, Határőr, Felső Szabolcs).

Önálló művei:

Szózat a nagybányai Nemzeti Tanácshoz. Nagybánya, 1918; Emlékirat az oláh uralom nagybányai történetéhez. 1919. Ez utóbbi műve francia és angol nyelven is megjelent.

Irodalom:

Gulyás: i. m.: III. 1118.

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, II. Ajaktól Zsurkig Nyíregyháza : Jóna Múzeum. 1996./